

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 40.

Tiende Session.

12te Møde.

Torsdagen den 15de October.

(Fortsat.)

Tscherning (fortsat): Nu komme vi til det concrete Spørgsmaal: ere de Sætninger, som her ere indførte, da af en saadan Natur, at de stride imod Grundloven, eller ere de af en saadan Natur, at de besætte et Gæbe, som ligger udenfor Grundloven, og ordne, hvad der ikke endnu er ordnet? Jeg svarer der-til, her er ikke en Sætning i dette Lovforslag, som gjør Grundlovens fuldstændigste Udførelse umulig; men her er kun Forslag til Bestemmelser, altsaa til en Overenskomst mellem Regjeringen og den lovgivende Magt, om at ordne de Gjenstande, som Grundloven har ladet ligge uordnede. Saaledes har Grundloven kun antydet ved sine Bestemmelser, at der skal mødes til Forsamling af Rigsdagen, til den ordentlige Rigsdag, selv om ingen Indkaldelse er skeet. Jeg siger, Spørgsmaalet ligger slet ikke for, om denne Bestemmelse i sig selv er rigtig eller ikke. Jeg vil gaae meget videre; jeg har altid været imod denne Bestemmelse, jeg husker det meget godt; men naar den engang ligger for, saa gjælder det om at benytte den paa en saadan Maade i sin Udførelse, at ikke det hele Folk med Rette kommer til at sige: den Sikkerhed, som er lagt deri, gaaer man udenom; den vil man ikke lade os beholde, og derved bliver mistænksom mod Regjeringen. Derfor man jævnlig eller af og til kommer til at see Rigsdagen komme sammen paa den yderste Dag eller i Nærheden deraf, og saa umiddelbart derefter blive sendt hjem

i to Maaneder, uden at være bleven sat i Beskæftigelse med den Sag, som er den vigtigste, som er saa at sige det constitutionelle Livs Hoved-Støttepunkt, saa, siger jeg, vil man vække en skadelig Tvivl om Regjeringens gode Mening med Hensyn til Grundloven. Hvilket Børn har man derimod? Det meget simple, at skaffe en Definition for, naar er en Rigsdag ordinair, naar har den virkelig været sammen som ordinair Rigsdag; thi det er den ordinair Rigsdag, som skal komme sammen paa den antydede Maade; det er ikke den extraordinaire. Og saa spørger jeg, hvilket er det Charakteristiske ved den ordinair Rigsdag efter Grundloven? Det er Finantslovens Fremlæggelse. Det er altsaa ikke Noget, som ligger udenfor Grundloven, der siger: den Rigsdag, som kommer sammen paa den yderste Tid, den, som bliver kaldt sammen som ordinair Rigsdag, den skal betegnes som ordinair Rigsdag, førend den sendes hjem igen; der skal ikke kunne blive Tvivl tilbage om, at den har været sammen som ordinair Rigsdag; den skal faae det Tegn derpaa, som Grundloven giver. Naar saa den ærede Minister siger: ja, men deri, at Finantsloven forelægges, er der ingen Sikkerhed; det vil være meget let at forelægge den; det vil kun være en Formsag, saa har jeg allerede besvaret dette forrige Gang. Derfor Finantsloven bliver forelagt under saadanne Omstændigheder og i en saadan Skikkelse, at Enhver maa erkende den for alvorligt meent, saa giver det den Fortrøstning, at den Regjering, som har forelagt denne Finantslov, fuldstændig ophyst med alle derhen hørende Meddelelser, har forud for Rigsdagens Sammenkomst beskæftiget sig med dette i constitutionel Henseende. saa vigtige Formaal. Er den der-